

ОСОБЛИВОСТІ РІВНЯ СТАТЕВИХ ГОРМОНІВ У ЖІНОК ПЕРИМЕНОПАУЗАЛЬНОГО ВІКУ ХВОРИХ НА ЕКЗЕМУ

Кунцевич Ю.П., Тригуб О.В., студ. 4-го курсу

Науковий керівник – асист. Стасюк Г.М.

*Українська медична стоматологічна академія,
кафедра шкірних та венеричних хвороб*

Вчення про екзему має багатовікову історію. За цей період неодноразово обговорювалися та аналізувалися різні аспекти етіології та патогенезу екземи, що було підкріплено даними клінічних та лабораторних досліджень вітчизняних та зарубіжних вчених. Велика кількість клінічних проявів у перебігу екземи найчастіше обумовлена, як особливостями порушень гомеостазу організму, так і впливом супутніх патологічних станів. Нашу увагу звернула на себе окрема категорія пацієнок у віці від 45 до 55 років, які перебувають у так званому перименопаузальному віці. Під нашим спостереженням знаходилося 58 жінок перименопаузального віку (34 жінки хворі на різні форми екземи та 24 жінки, котрі не мають шкірної патології – група контролю). У всіх обстежених жінок спостерігалась природна клінічна картина клімактеричного синдрому. Оцінку психоемоційних і вегетосудинних порушень проводили методом визначення менопаузального індексу Купермана в модифікації Уверової (МПУ). У жінок хворих на екзему відмічається підвищення рівня гонадотропних гормонів ЛГ і ФСГ у порівнянні з контрольною групою. Таким чином, корекція гормонального фону є досить доцільною в лікуванні екземи у жінок перименопаузального віку.